

[Bruun de Neergaard.]

geinstitutionerne og på den måde være med til at finansiere disse erhverv, og vi mener, at man gennem en sådan garantiordning skulle være i stand til i virkeligheden at opbygge et finansieringssystem, som også kunne komme det færøske samfund til hjælp på en ganske anden måde end ved de 2½ mill. kr., man her vil give som statslån.

Som jeg nævnte under først behandling, foregår undersøgelserne og forberedelsesarbejdet vedrørende låneansøgningerne på Færøerne, og det er jo også både rigtigt og naturligt; bevillingen derimod gives af fiskeriministerens på grundlag af rigsombudsmandens indstilling og ministeriets egen behandling og med bistand af fiskerflådens fornyelsesnævn.

Efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, er der bevilget lån i alle tilfælde, hvor man fra Færøerne har indstillet og anbefalet lån, og ikke i andre tilfælde, og jeg finder stadig anledning til at betvivle nødvendigheden af fornyelsesnævnets medvirken ved behandlingen af disse lånesager. Administrationen har efter min mening rigelig indflydelse dels gennem rigsombudsmandens virke, dels gennem selve behandlingen i fiskeriministeriet, og fiskerorganisationerne som sådanne har jo indflydelse igennem den forberedelse og gennem det udvalg, som findes på Færøerne. Vi må alle være interesseret i ikke at opretholde en overflødig administration.

Jeg var ked af det ærede medlem hr. P. M. Dams udtalelse om, at hvis vi ikke går med til denne lovgivning, ville vi miste noget af den tillid, som vi forventer fra Færøernes side over for det øvrige danske samfund, men jeg har den overbevisning, at også det færøske samfund er interesseret i, at vi herved fører en økonomisk politik, som virkelig gør det danske samfund mere slagkraftigt, end det er i øjeblikket, og jeg tror også, at man på Færøerne vil forstå, at det ikke er af uvilje over for færingerne, man ikke vil være med til denne lovgivning; vi er villige til at gå med til en anden finansieringsordning deroppe, hvorved man kan give det færøske erhvervsliv bedre muligheder end gennem de 2½ mill. kr., som bydes her.

A. C. Normann: Det står for mig sådan efter at have hørt den sidste ærede taler, at det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard krampagtigt leder efter argumenter for en påvisning af, at der her er tale om en art fordømmelig tilskudspolitik med byrder, der lægges på skatteyderne, men uden at det rigtig lykkes. Der er kommet det nye frem i debatten nu og navnlig ved første behandling fra det ærede medlems side, at man hæfter sig ved udtrykket rentetilskud, altså at staten yder tilskud over renten, en ting, man ikke har fundet nødvendigt at fremhæve ved tidligere behandlinger af lignende love, men som nu er aktualiseret ved behandlinger, der enten er foretaget eller vil blive foretaget i den nærmeste tid. Det er også problematisk, om det overhovedet vil være rimeligt at tale om et rentetilskud, så problematisk, at det, hvis man så tingene på lang sigt, næppe ville ske, hvis partiet ikke befandt sig i vanskeligheder med hensyn til saglige argumenter. Det kan kun lade sig gøre ved en sammenligning med fiskeribankens udlånsvilkår, således som det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard gjorde det ved første behandling, hvor det ærede medlem ikke kom ind på en bedømmelse af, hvorvidt dette rentetilskud vil koste staten noget, men på den anden side ikke benægtede, at det vil koste fiskerne noget, hvis det inddrages. Når man på den måde etablerer et rentetilskud på 1¼ pct., vil man med lidt god vilje vel kunne forsvare en sammenligning med statens egen lånerente, som er bestemmende for, om staten har noget tab ved at låne ud igen til 6 pct. En bedømmelse af, om statskassen, skatteyderne, har noget tab på den ordning, er meget vanskelig at foretage navnlig af den grund, at der her er tale om en långivning over en år-række.

Jeg beklager altså meget stærkt, at det konservative folkeparti ikke har kunnet bekvempe sig til at støtte fortsættelsen af denne for fiskeriet så nyttige finansieringsform. Det radikale venstre ønsker den fortsat, og jeg synes, at udvalgsbehandlingen har understreget nødvendigheden af, at de lånemuligheder, der her er tale om, ikke falder bort. Jeg tror, at pengene vil komme tilbage med gode renter, og jeg